

Error Analysis of Using Chinese Noun Classifier with Noun:
A Case Study of Chinese Language Program Students in the Faculty of
Humanities and Social Sciences at Suratthani Rajabhat University

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม:
กรณีศึกษานักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Ammara Apaipong*

อมรา อภัยพงศ์*

Faculty of Humanities and Social Sciences, Suratthani Rajabhat University

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

*Corresponding Author, E-mail: ammara.apa@sru.ac.th

Article Info

■ Received: October 7, 2022

■ Revised: May 15, 2023

■ Accepted: June 16, 2023

■ Available Online: July 7, 2023

Abstract

The objectives of this thesis were 1) to analyze the errors of using Chinese classifiers and nouns; 2) to identify the cause and the solution guideline of the errors. The sample consisted of Chinese Language Program year 2 students of Suratthani Rajabhat University, and qualitative and survey methods were used by gathering information from Chinese language proficiency textbooks on the topics of conjunctions and classifiers. The study's findings are as follows: 1) 22 Chinese Language Program year 2 students of Suratthani Rajabhat University had most common human-related Chinese classifier errors, accounted for 11.21%, followed by animal-related Chinese classifier errors at 9.70%, and, lastly, plant-related Chinese classifier errors at 2.12 2) From the data analysis based on the linguistic framework of the Chinese classifier and the concept of error analysis, it was found that the errors in the use of Chinese classifiers with nouns were not only the students' one-sided positive transfer influenced by their native language but was also relevant to their thinking systems, attitudes towards the world, and the differences between Thai-Chinese culture. Additionally, the research concludes with recommendations for teaching the origins of Chinese alphabets, helping students understand more on vocabulary in their lessons.

Keywords: Chinese Classifier, Chinese Language, Error Analysis, Suratthani Rajabhat University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม 2) ค้นหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงสำรวจ และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสอบวัดระดับภาษาจีนกลางในเรื่องของคำเชื่อมประโยคและคำลักษณนามจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน เกิดข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนมากที่สุดในประเด็นที่เกี่ยวกับมนุษย์ คิดเป็นร้อยละ 11.21 รองลงมาคือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ร้อยละ 9.70 และลำดับสุดท้ายคือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช ร้อยละ 2.12 2) จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามกรอบแนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการจัดแบ่งประเภทสิ่งมีชีวิตของคำลักษณนามจีนและแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดพบว่า ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว แต่มีความสัมพันธ์กับระบบความนึกคิด การมองโลก และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยจีน นอกจากนี้ วิจัยฉบับนี้ยังได้ให้ข้อเสนอแนะการสอนต้นกำเนิดตัวอักษรจีนโบราณเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ข้อผิดพลาด, คำลักษณนามจีน, ภาษาจีน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทนำ

เมื่อก้าวถึงรายวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา (Applied Linguistics in Language Learning) จะอยู่ในความสนใจของนักมนุษยศาสตร์และนักภาษาศาสตร์มาอย่างช้านาน และการศึกษาเรื่องดังกล่าวถือเป็นการศึกษาที่นำหลักภาษาศาสตร์และจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและภาษาที่สอง โดยวิเคราะห์ทฤษฎีพื้นฐานที่เน้นความสัมพันธ์กับระเบียบวิธีการเรียนรู้ต่าง ๆ (Chanturat, 2018) อาทิ การวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างภาษา (Contrastive Analysis - 对比分析) การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis - 错误分析) อันตรกภาษา Interlanguage - 中介语 เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นแนวคิดภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่ได้รับ ความนิยมในยุคปัจจุบันและสามารถเชื่อมโยงกับการบูรณาการวิธีการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนได้อีกด้วย ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาจีนกลางมีวิวัฒนาการของการศึกษาและเกิดทฤษฎีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้วิจัย ฉบับนี้มีความน่าสนใจในเรื่องการบูรณาการความรู้เชื่อมโยงกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้สอดแทรก แนวคิดทางด้านภาษาศาสตร์การจัดแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีนเพื่อประยุกต์ใช้กับข้อผิดพลาดคำลักษณนาม จีนของนักศึกษาชาวไทย และจากประสบการณ์การสอนภาษาจีนกลาง สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักศึกษาชาวไทยมักใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่ กับคำนามผิดพลาดบ่อยครั้ง และผู้เรียนมักจะทำผิดซ้ำๆ ผู้สอนสมควรจะมีหลักการอะไรบางอย่างที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ในการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม (Matching of Noun Classifier and Noun - 量词与名词搭配) ตัวอย่างเช่น ภาษาจีนกลางพูดว่า “三条鱼” นักศึกษาพูดเป็น “三只鱼” และในบางครั้งการเปิดตำราเรียนเพื่อ อธิบายหลักการใช้คำลักษณนามจีนก็ยังมีข้อคำถามในมิติด้านนอร์มศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคำลักษณนามจีนที่ ใช้ประกอบคำนาม ตัวอย่างเช่น หนังสืออธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) Bian (2011) ให้คำอธิบายว่า “คำลักษณนามจีน “只 (Zhi)” มีตัวอักษรสองแบบคือ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม “隻” และตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ “只” คำถามก็คือ อักษรจีนดังกล่าวมีความหมายรากศัพท์เดิมมาจากไหนและจะอธิบายต้นกำเนิดและวิวัฒนาการ ตัวอักษรจีนที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวของคำลักษณนามจีนออกมาได้อย่างไร เพื่อให้สอดคล้องกับการเรียน การสอนในยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลข้างต้นและการทบทวนวรรณกรรมหัวข้อการวิจัยข้อผิดพลาดตามกรอบแนวคิดทฤษฎีการแบ่ง ประเภทการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สัตว์ และพืช พบว่า งานวิจัยยังมีจำนวน ค่อนข้างน้อย เพราะงานวิชาการส่วนใหญ่เน้นการศึกษาเกี่ยวกับด้านการวิเคราะห์เปรียบเทียบคำลักษณนามใน ภาษาจีนกลางกับภาษาไทย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่ กับคำนามของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนภาษาจีนกลางและนำวิธีการสอนทางด้านคำศัพท์จีนไปปรับใช้เพื่อลดปัญหา ข้อผิดพลาดที่อาจส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้นของนักศึกษาชาวไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม
2. เพื่อหาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนาม

ทบทวนวรรณกรรม

ความแตกต่างระหว่างความผิดพลาด (Mistake) และข้อผิดพลาด (Error)

ก่อนกล่าวถึงสาระสำคัญด้านแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด ผู้วิจัยเริ่มการทบทวนคำนิยามของคำว่า “ข้อผิดพลาด (Error)” ซึ่งสรุปใจความสำคัญได้ว่า เมื่อช่วงทศวรรษ 1960 นักภาษาศาสตร์ชาวอังกฤษ S.P. Corder (科德) ได้แบ่งคำนิยามไว้สองความหมาย ข้อแรกคือ ความผิดพลาด (Mistake - 失误) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นโดย

ไม่ได้ตั้งใจในขณะที่พูด ตัวอย่างเช่น ผู้พูดต้องการพูดว่า “ลำดับที่ 1” แต่เนื่องด้วยผู้พูดอยู่ในสถานการณ์ที่ตื่นเต้นหรือเป็นกังวลกลับพูดขึ้นว่า “ลำดับที่ 2” โดยความผิดพลาดในลักษณะนี้ผู้พูดสามารถปรับแก้ไขให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง และข้อที่สองคือ ข้อผิดพลาด (Error - 错误) เกิดจากการที่ผู้เรียนไม่สามารถรับรู้ภาษาที่สองได้อย่างถูกต้อง มีผลแสดงให้เห็นถึงข้อผิดพลาดทางภาษาและระดับการใช้ภาษาของผู้พูดที่มีความคลาดเคลื่อนไปในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง (Liu, 2009)

จากคำจำกัดความของนักภาษาศาสตร์ทั้งสองท่านข้างต้น ผู้วิจัยเข้าใจได้ว่า “ความผิดพลาด (Mistake - 失误)” คือสิ่งที่เกิดขึ้นได้โดยมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียนอาจอยู่ในสถานการณ์ที่มีอาการตื่นเต้น อาการเหนื่อยล้า หรือความวิตกกังวลที่เกิดจากแรงกดดันจนทำให้เกิดความผิดพลาด ซึ่งความผิดพลาดในลักษณะนี้ผู้เรียนสามารถปรับแก้ไขภาษาที่สองให้ถูกต้องได้ด้วยตนเอง แต่ “ข้อผิดพลาด” อาจเกิดจากกระบวนการในขณะที่เรียนรู้อะบบคำ การสร้างประโยค หรือการวิเคราะห์โครงสร้างไวยากรณ์ที่ได้รับอิทธิพลจากการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียน และผู้เรียนอาจมีข้อจำกัดบางอย่างในการทำความเข้าใจหรือการนำตัวภาษาไปใช้ในสถานการณ์จริงไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis)

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นแนวคิดทฤษฎีที่เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบของภาษาแม่กับภาษาต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับการศึกษาหาความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองเสมอไป จากการศึกษาข้อมูลเอกสารทางวิชาการพบว่า ข้อผิดพลาดอาจไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว แต่ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ด้วย เช่น ผู้เรียนมีความรู้ในด้านวงศัพท์ที่ใช้น้อย เป็นต้น จากการทบทวนมุมมองของนักวิชาการและเอกสารอ้างอิงที่ได้ให้คำนิยามของคำว่า “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” มีใจความสำคัญสรุปไว้ดังนี้

Chanturat (2018) ได้อธิบาย “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” โดยไม่ได้ปฏิเสธอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาที่สอง แต่ไม่ได้สรุปว่าข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในการใช้ภาษาที่สองทั้งหมดต้องเกิดมาจากความแตกต่างของภาษาแม่กับภาษาที่เรียน ดังนั้น ภาษาแม่ไม่ได้เป็นต้นเหตุของข้อผิดพลาดทั้งหมด ข้อผิดพลาดบางอย่างอาจเกิดมาจากอิทธิพลข้ามภาษา (Cross-Linguistic Influence) และเกิดมาจากการถ่ายทอดทางภาษา (Language Transfer) ซึ่งถ่ายทอดได้ทั้งทางบวก (Positive Transfer) และทางลบ (Negative Transfer)

Liu (2009) ได้อธิบาย “การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด” คือการวิเคราะห์ผู้ที่กำลังเรียนภาษาที่สองแล้วนำข้อผิดพลาดที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาหาสาเหตุ จากนั้นขยายผลการวิเคราะห์ความรู้ของผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนภาษาเพื่อให้เข้าใจกฎเกณฑ์การเรียนรู้ภาษาที่สองมากยิ่งขึ้น

จากแนวคิดข้างต้น บทความวิจัยฉบับนี้ใช้รูปแบบการอธิบายเชิงวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่ยากต่อการแก้ไขได้ด้วยตนเอง เพื่อระบุสาเหตุและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในขณะที่กำลังเรียนภาษาที่สอง โดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน Zhang Cheng ในการจัดแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ และสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับพืช

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Zhang (2009) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทยทางด้านอรรถศาสตร์ ในมุมมองแบบลักษณนาม นำเสนอตีพิมพ์ออกมาในรูปแบบบทความวิชาการ โดยนักวิจัยอาศัยกรอบแนวคิดแบบลักษณนามเป็นพื้นฐานในการทำวิจัย และใช้วิธีการบรรยายเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างแบ่งประเภทสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต เพื่อสะท้อนมุมมองความหมายเชิงอรรถศาสตร์ของคำลักษณนามแสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางและภาษาไทย อีกทั้งมีข้อเสนอแนะกลยุทธ์การเรียนการสอนภาษาจีนกลางในการใช้หลักอธิบายการเปรียบเทียบการแบ่งชนิดของคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความเหมือนและความต่างในด้านความหมายเชิงอรรถศาสตร์

Fan (2009) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย หัวข้อ กลยุทธ์และข้อเสนอแนะการเรียนการสอนคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางสำหรับนักศึกษาชาวไทย นักวิจัยใช้เครื่องมือจากคลังข้อมูลภาษาจีนกลางที่เรียกว่า “《汉语中介语语料库系统》” และแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนามในภาษาจีนกลางสำหรับนักศึกษาชาวไทย (แบ่งออกเป็นด้านอรรถศาสตร์ ด้านระบบปริชาน ข้อผิดพลาดด้านโครงสร้างไวยากรณ์) โดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สองในการระบุสาเหตุข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนาม ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุการเกิดข้อผิดพลาดเกิดจากอิทธิพลภาษาแม่ ความรู้ในการเรียนภาษาต่างประเทศที่เกินขอบเขต กลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร และตำราเรียนที่ไม่ได้คุณภาพ อีกทั้งมีข้อเสนอแนะและกลยุทธ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนคำลักษณนามจีนที่อาจจะเกิดข้อผิดพลาดในชั้นเรียน อาทิ การสอนรูปแบบการอธิบายเชิงเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย การให้ความรู้มุมมองเชิงโน้ตทัศน์กับการเรียนภาษาต่างประเทศ การพัฒนาตำราให้มีคุณภาพ เป็นต้น

Chen (2016) ศึกษาการเปรียบเทียบคำลักษณนามที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ตามแนวคิดภาษาศาสตร์ปริชานและการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดผู้เรียนภาษาจีนกลางในประเทศไทย ในหัวข้อ การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะสำหรับผู้เรียนภาษาจีนกลางในประเทศไทย นักวิจัยอาศัยกรอบแนวคิดภาษาศาสตร์ปริชานในการวิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางพบว่า ข้อผิดพลาดเกิดจากคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะในการเลือกใช้ไม่หลากหลาย ข้อผิดพลาดเกิดจากคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะในการเข้าคู่กับสิ่งของที่แสดงความเหมือนและความต่างข้อผิดพลาดเกิดจากคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะที่มีความหมายใกล้เคียงกัน เป็นต้น และมีข้อเสนอแนะในเรื่องการใช้แนวคิดภาษาศาสตร์ปริชานกับการเรียนการสอนคำลักษณนามจีนที่แสดงรูปร่างลักษณะในภาษาจีนกลางสำหรับผู้เรียนชาวไทย

Apaipong (2020) ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี โดยนำเสนอตีพิมพ์ออกมาในรูปแบบบทความวิชาการเพื่อวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่มีผลเกี่ยวข้องกับอิทธิพลของภาษาหนึ่งต่อการเรียนอีกภาษาหนึ่ง และข้อผิดพลาดบางอย่างอาจเกิดมาจากการถ่ายโอนของภาษา ที่แบ่งการถ่ายโอนเป็นสองลักษณะคือ การถ่ายโอนในเชิงบวกและการถ่ายโอนในเชิงลบ ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุการเกิดข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์จีนที่เกิดจากการเรียงลำดับรูปโครงสร้างประโยคพบข้อผิดพลาดมากที่สุด รองลงมาเป็นข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์จีนที่เกิดจากคำขาดหรือตกหล่น ซึ่งข้อผิดพลาดทั้งสองประเด็นนี้เกิดจากสาเหตุที่ผู้เรียนได้รับอิทธิพลการถ่ายโอนเชิงลบของภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง และข้อผิดพลาดทางด้านไวยากรณ์จีนที่เกิดจากการใช้คำเกิน สาเหตุเกิดจากนักศึกษาไม่สามารถเรียนรู้รูปโครงสร้างไวยากรณ์ที่สามารถแทรกคำคุณศัพท์ในประโยคคำลักษณนามจีนได้อย่างถูกต้อง

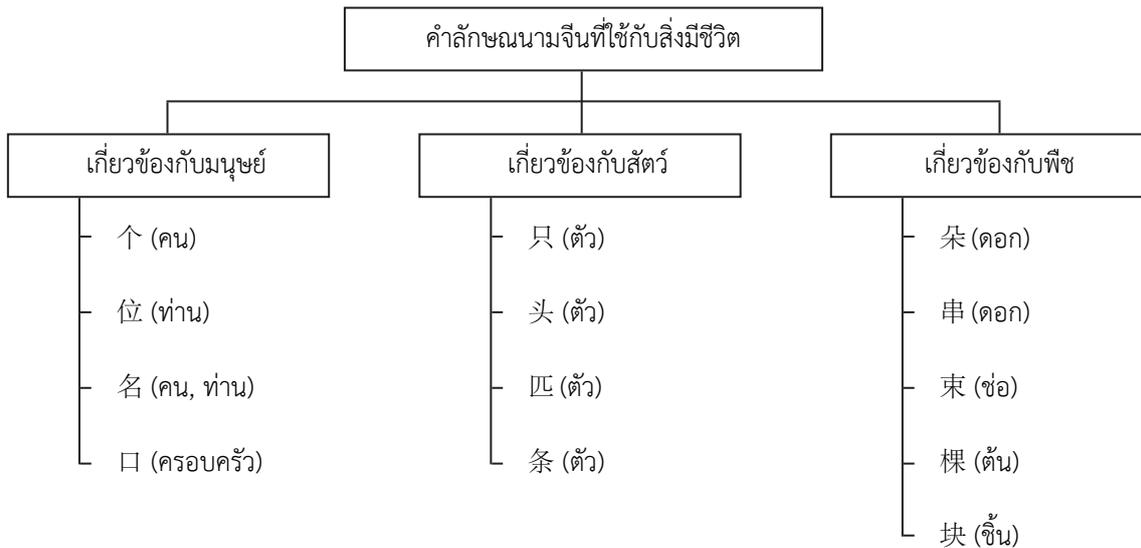
จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นพบว่านักวิชาการต่างค้นพบแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ บทความวิจัยฉบับนี้ต้องการต่อยอดความรู้เพื่อเปิดมุมมองเกี่ยวกับแนวความคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเชื่อมโยงกับกรอบแนวคิดการแบ่งประเภทคำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สัตว์ และพืช โดยอาศัยหลักพื้นฐานระบบความนึกคิดและวิธีการมองโลกของนักศึกษาชาวไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัย คือ 1) ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีนจะมีค่าร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมดสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับมนุษย์ และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับพืช 2) สาเหตุการเกิดข้อผิดพลาดอาจไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่ได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดจากเอกสาร (Documentary) ในขั้นต้นแล้วใช้ระเบียบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อเก็บข้อมูลในเรื่องของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด การใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม และกำหนดแบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง อีกทั้งกำหนดขอบเขตการศึกษาทางด้านคำศัพท์ของคำลักษณนามจีน โดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ Zhang (2009) ในการจัดแบ่งประเภทสิ่งมีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ สัตว์ และพืช เพื่อทำการเปรียบเทียบสะท้อนมุมมองความหมายเชิงอรรถศาสตร์ของคำลักษณนามในภาษาจีนกลางและภาษาไทย ซึ่งนักวิจัยได้สรุประบบการจัดประเภทคำลักษณนามจีน ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพ 1 ระบบการจัดแบ่งประเภทคำลักษณนามจีน โดยอาศัยกรอบแนวคิด
ของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน Zhang (2009)
ที่มา: ผู้เขียน

แบ่งขั้นตอนการทำวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในประวัติศาสตร์ของการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ (Teaching Chinese as a Foreign Language - 对外汉语教学) นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการต่างค้นพบทฤษฎีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดและการเปรียบเทียบทางภาษา กล่าวคือเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ งานเขียนลักษณะนี้จะอยู่ในรูปแบบอาศัยหลักพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์เปรียบเทียบของภาษาจีนกลางและภาษาไทย ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในชั้นเรียน ดังนั้น บทความวิจัยฉบับนี้จะกล่าวถึงเนื้อหาในส่วนของแนวคิดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดโดยอาศัยกรอบแนวคิดของนักภาษาศาสตร์เพื่อแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีน แล้วต่อยอดการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากความรู้ของผู้เรียนที่กำลังเกิดขึ้นในขณะที่กำลังเรียนภาษาที่สอง เพื่อค้นคว้าหาความรู้และตอบคำถามเกี่ยวกับภาษาแม่ของผู้เรียน ซึ่งจะมีผลกระทบกับการเรียนรู้ภาษาที่สองได้อย่างไร และมีวิธีการสอนหรือข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ความรู้การสอนคำศัพท์คำลักษณนามในภาษาจีนกลางตามแนวคิดการสอนภาษาจีน

ในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อช่วยลดข้อผิดพลาดในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทยได้อย่างไร และจากการศึกษาเอกสารทางวิชาการเรื่องความแตกต่างระหว่างความผิดพลาด (Mistake) และข้อผิดพลาด (Error) นักวิจัยมีความเห็นว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคือกระบวนการหาสาเหตุเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่ได้ศึกษาภาษาที่สองไปแล้วช่วงระยะหนึ่ง และเมื่อมีการใช้ภาษาที่สองในทางปฏิบัติจริง ส่งผลทำให้เกิดข้อผิดพลาดทางภาษาที่สอง เช่น เมื่อผู้เรียนมีการนำภาษาจีนกลางไปสื่อสารกับเจ้าของภาษา เจ้าของภาษาไม่เข้าใจว่าผู้พูดต้องการสื่อสารว่าอะไร หรือแม้แต่การนำความรู้ภาษาที่สองไปประยุกต์ใช้จนเกิดข้อผิดพลาดกับการทำข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีนกลางในรูปแบบของแบบทดสอบหลายตัวเลือก (Multiple-choice Question)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากรายชื่อนักศึกษาการลงทะเบียนรายวิชา CHN0104 ภาษาจีน 4

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 แบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

แบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้น ผู้วิจัยได้รวบรวมประโยคโครงสร้างไวยากรณ์จีนในรูปแบบแบบทดสอบหลายตัวเลือกจำนวน 15 ข้อ จากหนังสือการสอบวัดระดับภาษาจีนกลางในเรื่องของคำเชื่อมประโยคและคำลักษณนามจีน โดยผู้แต่งชาวจีนนามว่า Lu (2009) และนำแบบทดสอบที่ได้สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่จบการศึกษาทางด้านสาขาวิชาภาษาจีนจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และส่งแบบทดสอบให้คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้พัฒนาแบบทดสอบผ่านระบบสารสนเทศ โดยนำแบบทดสอบที่ผู้สอนได้สร้างขึ้นนำไปพัฒนาผ่านระบบออนไลน์ด้วย Google Form

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอเนื้อหาแบบทดสอบส่งมอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) จำนวน 3 ท่าน ซึ่งมีลักษณะการให้คะแนนดังต่อไปนี้

+1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นเลือกคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.5 ขึ้นไป (Kittiwong, 2018) นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ส่งแบบทดสอบให้คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยได้รับรหัส SRU-EC2022/022 จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการพัฒนาแบบทดสอบผ่านระบบสารสนเทศ แล้วนำผลคะแนนข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนมาแปลงข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน รวบรวมรูปประโยคทั้งหมดเป็น 330 ประโยค ซึ่งในจำนวนนี้มีคำตอบที่ถูกต้อง 254 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 76.97 และมีคำตอบที่ผิด 76 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 23.03 และจากการวิเคราะห์ผลการวิจัยข้างต้น สามารถแบ่งผลสรุปอัตราข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้ากับค่านามของนักศึกษาชาวไทยออกเป็นสองข้อย่อย ดังต่อไปนี้

1. ผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเข้ากับค่านามของนักศึกษาชาวไทย

ตาราง 1 ผลสรุปอัตราข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย

ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม	ข้อผิดพลาด	
	จำนวนประโยค	ร้อยละ
1) ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับมนุษย์	37	11.21
2) ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับสัตว์	32	9.70
3) ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับพืช	7	2.12
ผลรวม	76	23.03

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 1 พบว่า ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่พบมากที่สุดคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับมนุษย์ 37 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 11.21 รองลงมาคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับสัตว์ 32 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 9.70 และลำดับสุดท้ายคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินที่เกี่ยวกับพืช 7 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 2.12

2. ผลสรุปรายข้อการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชาวไทย

2.1 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 1

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 พบว่า มีนักศึกษา 21 คน ได้เลือกตอบ “位” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 95.45 และไม่มีผู้เลือกตอบ “员” และ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด ขณะเดียวกันมีนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 4.55

2.2 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม พบว่า มีนักศึกษาทั้งหมด 22 คน ได้เลือกตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง และไม่มีผู้เลือกตอบ “户、口、员” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด

2.3 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม พบว่า มีนักศึกษา 18 คน ได้เลือกตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 81.81 และมีนักศึกษา 1 คน ได้เลือกตอบ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 4.55 อีกทั้งมีจำนวนนักศึกษา 3 คน ได้เลือกตอบ “个” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 13.64 ทั้งนี้ไม่มีนักศึกษาคิดเลือกคำตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด

2.4 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม พบว่า มีนักศึกษา 4 คน ได้เลือกตอบ “口” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 18.18 และมีนักศึกษา 16 คน ได้เลือกตอบ “户” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 72.72 มีจำนวนนักศึกษา 1 คน ได้เลือกคำตอบ “名” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 4.55 เช่นเดียวกับคำตอบ “员” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด มีจำนวนนักศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55

2.5 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม พบว่า มีนักศึกษา 8 คน ได้เลือกตอบ “朋友” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 36.36 และมีนักศึกษา 14 คน ได้เลือกตอบ “小孩” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด คิดเป็นร้อยละ 63.64 ไม่มีนักศึกษาเลือกคำตอบ “小偷” และ “敌人” ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด

2.6 การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนามของข้อที่ 6

จากตารางข้อที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามเงินเข้าคู่กับคำนาม พบว่า มีนักศึกษา 13 คน ได้เลือกตอบ “马” ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 59.09 และมีนักศึกษา 9 คน ได้เลือกตอบ “牛”

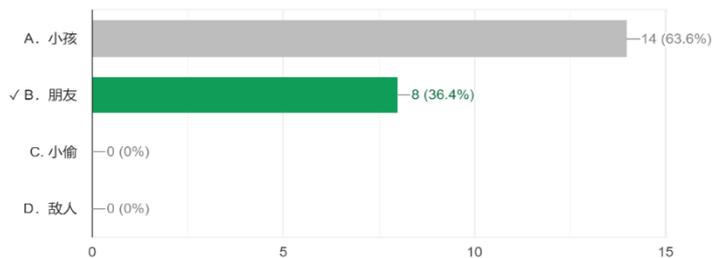
อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่พบมากที่สุดคือ ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์มี 37 ประโยค รองลงมาคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์มี 32 ประโยค ส่วนข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืชมี 7 ประโยค จากผลสรุปรวมการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับการตั้งสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ที่ระบุว่า ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน จะมีค่าร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมดสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์ และข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช จากผลการตั้งสมมติฐานข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกผลการตอบคำถามของนักศึกษาเพื่อสรุปข้อเท็จจริงในแต่ละหัวข้อ ซึ่งมีผลการอภิปรายดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 5 พบว่านักศึกษาทำแบบทดสอบถูกต้องเพียง 8 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36 และตอบคำถามผิดเป็นจำนวนมากถึง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ดังรูปภาพต่อไปนี้

5. 玛丽先回家了，她说下午有位 _____ 来她家。
8 / ค่าตอบถูกต้อง 22 รายการ

ภาพ 2 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์เข้ากับคำนามผ่านโปรแกรม Google Form
ที่มา: ผู้เขียน

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 5 “玛丽先回家了，她说下午有位 来她家。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “แม่รีกลับบ้านแล้ว เธอพูดว่าตอนบ่ายมีเพื่อนหนึ่งคนมาบ้านของเธอ” จากรูปประโยคคือข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำนามผิด มีผลทำให้ความหมายของรูปประโยคผิดหลักไวยากรณ์จีน คำตอบที่ถูกต้องควรจะต้องเติมคำนาม “朋友 (เพื่อน)” เพราะสถานะความเป็นเพื่อนในสังคมปัจจุบัน แม่รีสามารถมีเพื่อนที่มีอายุมากกว่าหรือน้อยกว่า จากรูปประโยคจึงไม่สามารถคาดเดาได้ว่าบุคคลที่มาหาแม่รีที่บ้านมีอายุน้อยเท่าไร แต่ประเด็นที่สามารถคาดเดาสถานการณ์ได้คือ แม่รีและบุคคลคนนั้นต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความรักและความเคารพจึงมีการไปมาหาสู่ซึ่งกันและกัน อีกทั้งพจนานุกรมภาพคำลักษณนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ โดย Zang (2012) ได้ให้ความหมายคำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” ในภาษาไทยไว้ว่า “ใช้กับบุคคลที่มีความหมายแสดงถึงความเคารพนับถือ” และพจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่) โดย Aiemworamet (2010) ให้คำอธิบายว่า “ศัพท์บอกจำนวนใช้กับคน (แฝงด้วยความหมายที่เคารพ)” ดังนั้น ความน่าจะเป็นของการใช้คำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” เข้าคู่กับคำนาม “朋友 (เพื่อน)” คือคำตอบที่ถูกต้อง เพราะมีความสัมพันธ์ที่แสดงความหมายในด้านการให้ระดับความสำคัญในเรื่องความเคารพนับถือ จึงไม่สอดคล้องกับคำตอบเข้าสู่คำนาม “小孩 (เด็ก)” สาเหตุที่นักศึกษาชาวไทยทำแบบทดสอบข้อนี้ผิด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่เข้าใจหลักการใช้คำลักษณนามจีน “位 (ท่าน)” หรือยังขาดหลักการวิเคราะห์รูปประโยคกับการใช้คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับ

มนุษย์ที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางการสอนควรจะมีการเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำลักษณนามจีนไทยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ โดยใช้วิธีการอธิบายความหมายตามหลักทางวิชาการ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และวาดเส้นประเชื่อมโยงระบบความนึกคิดให้กับผู้เรียน ดังต่อไปนี้

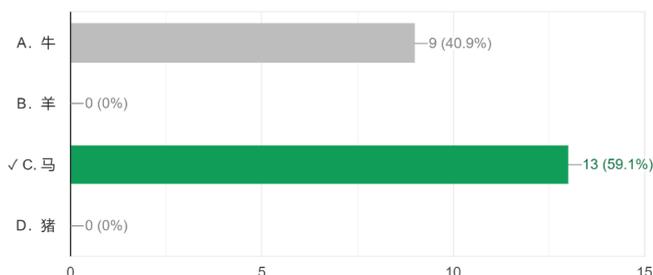
ภาพ 3 การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของคำลักษณนามจีนไทยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตมนุษย์
ที่มา: ผู้เขียน

2. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 6 พบว่า นักศึกษาทำแบบทดสอบถูกต้อง 13 คน คิดเป็นร้อยละ 59.09 และตอบคำถามผิดเป็นจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 ดังรูปภาพต่อไปนี้

6.王平说他家的农场有三匹_____。

13 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

ภาพ 4 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์เข้ากับคำนามผ่านโปรแกรม Google Form
ที่มา: ผู้เขียน

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 6 “王平说他家的农场有三匹。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “หวางผิงพูดว่า ฟาร์มเกษตรที่บ้านของเค้ามีม้าสามตัว” จากรูปประโยคนักศึกษายังคงมีข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำนามผิด และจากการสังเกตการเลือกใช้คำนามของนักศึกษา พบว่า นักศึกษายังคงมีความรู้ภาษาจีนพื้นฐานการใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม กล่าวคือ ผู้เรียนรู้ว่าการเลือกคำนามเข้ากับคำลักษณนามจีน “匹” ไม่สามารถเข้ากับคำนาม “羊 (แกะ)” และ “猪 (หมู)” ดังที่ปรากฏในภาพที่ 4 เพราะไม่มีการเลือกตอบคำนามดังกล่าวทั้งสองคำ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่กลับเลือกตอบคำนาม “牛 (วัว)” มีจำนวนมากถึง 9 คน ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด จากการหาข้อมูลทางด้านเอกสารวิชาการพบว่า ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนกลางยังมีส่วน

เกี่ยวข้องกับภาษาสังกร ตำราภาษาศาสตร์ประยุกต์ในการเรียนรู้ภาษา โดย Chanturat (2018) ได้เขียนอธิบายไว้ว่า “ภาษาสังกรคือความรู้ในภาษาที่กำลังเรียนอยู่ของผู้เรียน และภาษาสังกรของผู้เรียนคนหนึ่ง ๆ จะมีสภาพหรือลักษณะตามที่เป็นอยู่ได้อย่างไร เกิดจากการพยายามเรียนรู้ของผู้เรียนเอง นอกจากนั้น “การเลี่ยง (Avoidance)” ยังเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสร้างภาษาสังกร เนื้อหาในตำราได้อธิบายการเลี่ยงภาษาเป็นสิ่งที่แสดงถึงวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ ซึ่งเชื่อมโยงกับภาษาแม่ของผู้เรียน มีความแตกต่างของวัฒนธรรมหรือภาษาแม่ที่ส่งผลกับการใช้ภาษาที่สอง เช่น ผู้เรียนจะหลีกเลี่ยงการใช้ลักษณะภาษาบางอย่างที่ขัดกับความคิดและความเชื่อของตน ซึ่งสอดคล้องกับแบบทดสอบข้อที่ 6 ข้างต้น สาเหตุที่นักศึกษาชาวไทยทำแบบทดสอบข้อนี้ผิดพลาดเป็นเพราะว่า นักศึกษามีภาพในใจที่สะท้อนแผนภาพลักษณะรูปร่างของ “牛 (วัว)” และ “马 (ม้า)” มีรูปร่างค่อนข้างตัวใหญ่ แต่สำหรับ “羊 (แกะ)” และ “猪 (หมู)” มีรูปร่างขนาดเล็ก ด้วยเหตุนี้ ทำให้ผู้เรียนบางคนหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ไม่ตรงกับความคิดและความเชื่อของตน และมีผลทำให้คะแนนการเลือกคำตอบคำลักษณนามจีนของนักศึกษาส่วนใหญ่คือค่านามสัตว์ใหญ่ “牛 (วัว)” และ “马 (ม้า)”

ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาที่สองอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดที่สืบเนื่องมาจากความรู้ในตัวภาษาที่กำลังเรียน และอาจมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม ระบบความนึกคิดและความเชื่อที่สามารถสะท้อนแผนภาพการรับรู้และการมองโลกของผู้เรียนชาวไทยว่ามีความคิดเห็นออกมาอย่างไร จากการอ้างอิงพจนานุกรมภาพคำลักษณนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ โดย Zang (2012) อธิบายหลักการใช้คำลักษณนาม “匹 (ตัว)” ไว้ว่า สามารถใช้กับม้า ลา อูฐ ตัวอย่างเช่น “一匹战马” หรือจากงานวิจัยเรื่องการศึกษเปรียบเทียบคำลักษณนามในภาษาจีนกลางกับภาษาไทย ได้อธิบายการใช้คำลักษณนาม “匹 (ตัว)” ไว้ว่า ใช้กับม้า ลา ล่อ ตัวอย่างเช่น “三匹马” ด้วยเหตุนี้ หลักเหตุผลทางด้านไวยากรณ์จีนการใช้คำลักษณนามจีน “匹 (ตัว)” เข้าคู่กับค่านาม “马 (ม้า)” คือคำตอบที่ถูกต้อง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแนวทางการสอนควรสร้างตารางจำกัดขอบเขตการใช้วงคำศัพท์ของคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์ โดยการแบ่งประเภทของสัตว์ในภาษาจีนให้แคบลง เพื่อให้ผู้เรียนทำความเข้าใจการใช้คำลักษณนามจีนได้มากยิ่งขึ้น และผู้สอนต่อเนื่องด้วยการอธิบายเปรียบเทียบกับคำลักษณนามไทย “ตัว (只)” มีหลักการใช้เข้าคู่กับค่านามที่ไม่เหมือนกันคือ คำลักษณนามในภาษาไทย “ตัว (只)” ส่วนใหญ่มักจะใช้เข้าคู่กับสัตว์ได้ทุกประเภท ดังตารางต่อไปนี้

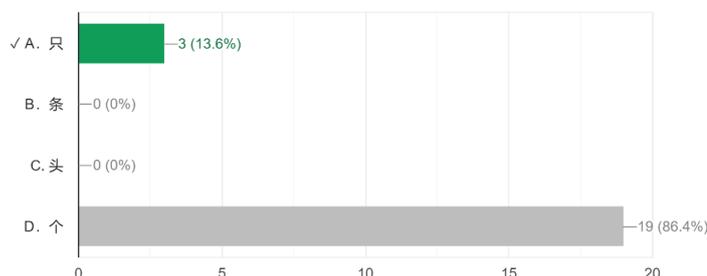
ตาราง 2 การแบ่งประเภทคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตสัตว์

ประเภท	คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับค่านาม			
	只 (ตัว)	匹 (ตัว)	头 (ตัว)	条 (ตัว)
1.陆地动物 (สัตว์บก)				
1.1 野生 (สัตว์ป่า)	猴子、大象		老虎	眼睛蛇
1.2 家畜 (สัตว์เลี้ยง)	兔子、狗、猫	马、驴	猪、牛	狗
1.3 禽鸟类 (สัตว์ปีก)	鸟、小鸡、鸭、麻雀、乌鸦、鹤			
1.4 昆虫 (แมลง)	蜻蜓、蝴蝶、蜂蜜、螳螂			
2.水生动物 (สัตว์น้ำ)	虾		鲸鱼	金鱼

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 9 พบว่า มีนักศึกษาตอบถูก 3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 ขณะที่มิ้นักศึกษาตอบผิด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 86.36 ดังภาพต่อไป

9.墙上挂着一幅大照片，拍的是八_____蜜蜂。

3 / ค่าตอบถูกต้อง 22 รายการ

ภาพ 5 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวกับสัตว์เข้ากับคำนามผ่านโปรแกรม Google Form
ที่มา: ผู้เขียน

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 9 “墙上挂着一幅大照片，拍的是八 蜜蜂。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “บนกำแพงแขวนรูปภาพรูปใหญ่หนึ่งรูปถ่ายรูปผึ้ง 8 ตัว” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน “只” เข้าคู่กับคำนาม “蜜蜂 (ผึ้ง)” มีจำนวนการใช้ผิดมากถึง 19 คน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่นักศึกษาไม่สามารถทำแบบทดสอบข้อนี้ได้ อาจเป็นเพราะไม่มีความรู้พื้นฐานหรือความเข้าใจการใช้คำลักษณนามจีน “只” ที่สามารถเข้าคู่กับประเภทของสัตว์ปีกและแมลงได้ หรือขาดการเรียนรู้ภาษาที่สองเพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้กับทางด้านอรรถศาสตร์ ซึ่งผู้เรียนต้องมีความรู้การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาของอักษรจีนก่อน แล้วจึงทำความเข้าใจในเรื่องอรรถศาสตร์ที่อยู่ในรูปของคำศัพท์จีนเพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่เทคนิคการเรียนการสอนในชั้นเรียน วิธีการสอนดังกล่าวอาจจะช่วยให้ผู้เรียนเปิดมุมมองที่กว้างขึ้น ไม่ยึดติดกับกรอบโครงสร้างไวยากรณ์จีนเพียงด้านเดียว

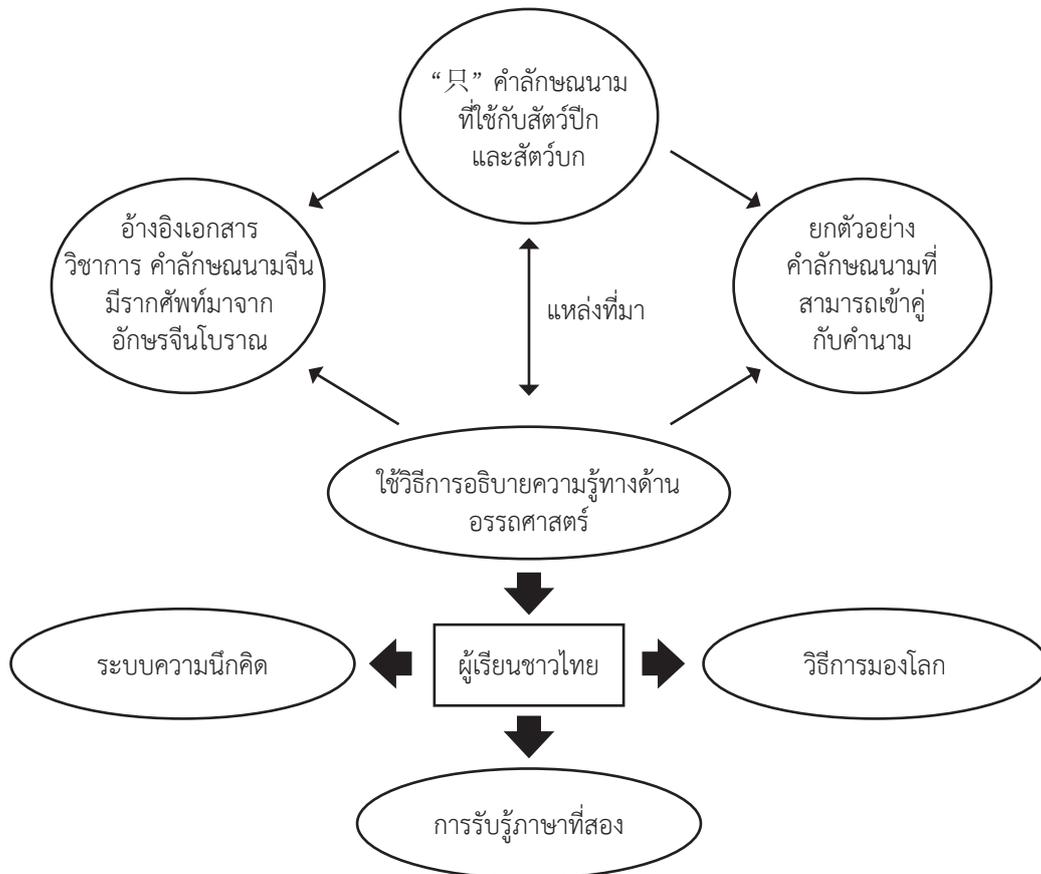
ผู้วิจัยมีแนวคิดการสอนคำลักษณนามจีน “只 (Zhi)” ในการประยุกต์ความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการจดจำคำศัพท์สำหรับการสอนภาษาจีนสำหรับนักศึกษาชาวไทยในชั้นเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้สอนควรเริ่มต้นอธิบายวิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณก่อนเข้าสู่บทเรียน โดยอิงได้จากตำราอธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) โดย Bian (2011) ให้คำอธิบายว่า “คำลักษณนามจีน” มีตัวอักษรสองแบบ คือ ตัวอักษรจีนแบบตัวเต็ม “隻” และตัวอักษรจีนแบบตัวย่อ “只” คำลักษณนามจีนที่กล่าวมาข้างต้นเริ่มปรากฏตัวอักษรจีนในยุคสมัยราชวงศ์ซางที่มีชื่อเรียกว่า 甲骨文 (Jiǎgǔwén) ภาษาไทยอ่านว่า “เจียงู่เหวิน” มีรูปแบบดั้งเดิมมาจากอักษรรูปภาพที่จารึกบนกระดูกเต่าหรือกระดูกสัตว์ [圖] จากนั้นพัฒนาไปเป็นตัวอักษร 金文 (Jīnwén) ภาษาไทยอ่านว่า “จินเหวิน” มีรูปแบบดั้งเดิมมาจากอักษรรูปภาพที่จารึกบนโลหะ [金] จากนั้นผู้สอนใช้กลยุทธ์วิธีการอธิบายคำศัพท์โดยโยงความรู้จากตัวอักษรจีนโบราณเข้าสู่ตัวอักษรจีนในยุคปัจจุบันว่ามีความแตกต่างหรือการเปลี่ยนแปลงอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายคำลักษณนามจีน “只 (Zhi)” คือคำที่ใช้กับสัตว์ปีกและสัตว์บก ซึ่งมีความหมายคล้ายกับคำลักษณนามไทยคือ “ตัว” ยกตัวอย่างเช่น “一只鸟 (นกหนึ่งตัว)” “一只螳螂 (ตั๊กแตนหนึ่งตัว)” และ “一只熊猫 (หมีแพนด้าหนึ่งตัว)” เป็นต้น

จากนั้นผู้สอนต่อเนื่องเนื้อหาโดยการอธิบายความหมายพร้อมยกตัวอย่าง เช่น ตัวอักษรจีน “只 (Zhi)” ถ้าพิจารณาจากวิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณ “เจียงู่เหวิน” และตัวอักษรโบราณ “จินเหวิน” ชาวจีนส่วนใหญ่อาจจะมองภาพสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านบนเหมือนดั่งแผนภาพที่สะท้อนออกมาในมุมมองที่เป็นช่วงลำตัวของสัตว์และสองขีดด้านล่างที่เปรียบเสมือนสองเท้าของสัตว์บกที่วิ่งอยู่บนพื้นหญ้าหรือสองเท้าของสัตว์ปีกที่แกว่งไปมาอยู่กลางอากาศ ซึ่งสอดคล้องกับพจนานุกรมภาพคำลักษณนามจีนสองภาษาจีน-อังกฤษ โดย Zang (2012) ได้อธิบายหลักการใช้

คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามในกรณีที่ใช้กับสัตว์บกและสัตว์ปีก ยกตัวอย่างเช่น “นกพิราบสองตัว (两只鸽子)” “ผึ้งหนึ่งตัว (一只蜜蜂)” “ผีเสื้อหนึ่งตัว (一只蝴蝶)” “กระต่ายสองตัว (两只兔子)” “ลิงสามตัว (三只猴子)” “หมาป่าหนึ่งตัว (一只狼)” เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าวิวัฒนาการรูปลักษณะตัวอักษรจีนโบราณที่จารึกบนกระดองเต่า “เจี้ยกู่เหวิน” และตัวอักษรจีนโบราณที่จารึกบนโลหะ “จินเหวิน” มีความคล้ายคลึงกับรูป “นก” ตามหลักฐานในตำราอรรถาธิบายอักษรจีน (ฉบับสมบูรณ์) โดย Bian (2011) ที่ได้อธิบายรากศัพท์เดิมของอักษรจีน “隻 (Zhī)” มาจากรูปประโยค “鸟一枚也” โดยมีความหมายอยู่ในรูปโครงสร้างอรรถศาสตร์คือ “鸟” แปลว่า “นก” และ “一枚” แสดงถึงจำนวนตัวเลข ดังนั้น รากศัพท์ความหมายเดิมของ “隻 (Zhī)” ก็คือ “鸟一只 (นกหนึ่งตัว)” นั่นเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบหลักฐานรูปโครงสร้างประโยคข้างต้นที่บันทึกอยู่ในหนังสือต้นกำเนิดและวิวัฒนาการคำลักษณนามที่แสดงลักษณะเฉพาะตัวของคำนาม โดยนักวิชาการชาวจีนมีนามว่า Ma (2015) ได้ยกตัวอย่างประโยค “孙并取鸡一隻” ที่ปรากฏอยู่ในยุคราชวงศ์ใต้-เหนือ และยังคงกล่าวถึงในยุคทงราชวงศ์เริ่มมีการใช้คำลักษณนามจีนเข้าคู่กับคำนามที่เป็นสัตว์ปีก เช่น ไก่ นกยูง ห่าน เป็ด เป็นต้น ต่อมาในยุคสมัยราชวงศ์ถังและราชวงศ์ซ่งการใช้คำลักษณนามจีนไม่เพียงแต่เข้าคู่กับสัตว์ปีกได้เพียงชนิดเดียวเท่านั้น แต่ยังสามารถเข้าคู่กับสัตว์ชนิดอื่น ๆ ได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น ช้าง มังกร กระต่าย สุนัข ลิงโต วัว เป็นต้น

จากข้อเสนอแนะและวิธีการสอนคำลักษณนามในภาษาจีนกลางข้างต้น ผู้วิจัยหวังว่าอาจมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ภาษาจีนที่มีความสัมพันธ์กับการมองโลกของชาวจีนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยสรุปแนวคิดได้ดังนี้

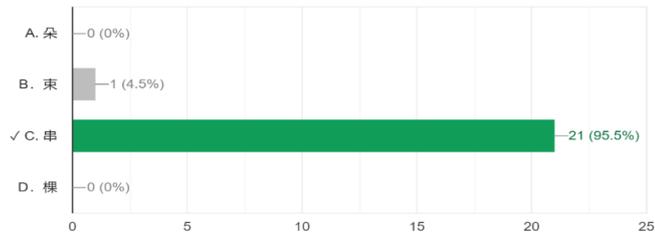
ภาพ 6 แนวทางการสอนคำลักษณนามจีน “只”
 ที่มา: ผู้เขียน

3. การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืช

ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 11 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้อง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 และตอบคำถามผิดมีเพียงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.55 ดังรูปภาพต่อไปนี้

11. 玛丽手里拿着一大____葡萄走进公司。

21 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

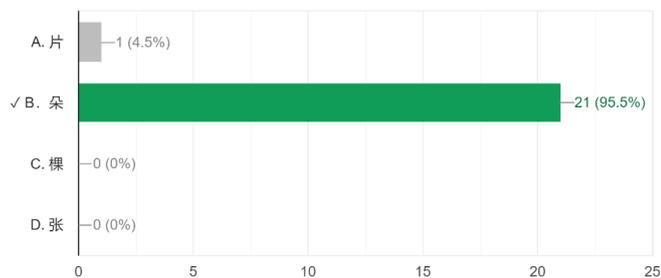

ภาพ 7 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืชเข้ากับคำนามผ่านโปรแกรม Google Form
ที่มา: ผู้เขียน

นอกจากนั้น ผลการวิเคราะห์ออนไลน์ข้อที่ 12 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทำแบบทดสอบถูกต้อง 21 คน คิดเป็นร้อยละ 95.45 และตอบคำถามผิดมีเพียงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละของข้อผิดพลาดทั้งหมด 4.55 ดังรูปภาพต่อไปนี้

12. 情人节那天, 他送给女朋友一大____玫瑰花。

21 / คำตอบถูกต้อง 22 รายการ

ภาพ 8 ผลคะแนนการเลือกคำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งมีชีวิตพืชเข้ากับคำนามผ่านโปรแกรม Google Form
ที่มา: ผู้เขียน

จากรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 11 “玛丽手里拿着一大 ( ) 葡萄走进公司。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “ในมือของแมรีกำลังถืออุ่นพวงใหญ่หนึ่งพวงเดินเข้ามาในบริษัท” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน “串” เข้าคู่กับคำนาม “葡萄 (อุ่น)” มีจำนวนการใช้ผิดเพียง 1 คน และรูปประโยคตัวอย่างข้อที่ 12 “情人节那天, 他送给女朋友一大 ( ) 玫瑰花。” เมื่อถอดความหมายแปลเป็นภาษาไทยแปลว่า “วันวาเลนไทน์ เขามอบดอกกุหลาบดอกใหญ่หนึ่งดอกให้กับแฟนสาว” จากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีน “朵” เข้าคู่กับคำนาม “玫瑰花 (กุหลาบ)” มีจำนวนการใช้ผิดเพียง 1 คนเช่นเดียวกัน จะเห็นได้ว่านักศึกษาทำแบบทดสอบทั้งสองข้อมีข้อผิดพลาดที่น้อยมาก อาจเป็นเพราะมีปัจจัยสำคัญมาจากการได้รับ

อิทธิพลการถ่ายโอนภาษาในเชิงบวกของภาษาแม่ โดยเอาแผนภาพคำลักษณนามไทย “พวง” และ “ดอก” มาแทนที่คำลักษณนามจีน “串” และ “朵” ตัวอย่างเช่น จากการเปรียบเทียบคำอธิบายด้านความหมายของคำลักษณนามจีน “串” อ้างอิงโดยพจนานุกรมจีน-ไทย (ฉบับใหม่) โดย Aiemworamet (2010) ให้คำอธิบายว่า “โยงโยกัน, ร้อยเป็นพวง, ผูกติดกัน” และคำลักษณนามไทย “พวง” อ้างอิงโดย Wattanaphanait (1995) ให้คำอธิบายว่า “กลุ่มของสิ่งที่ห้อยย้อยไปทางเดียวกัน เช่น พวงอวบน้ำ” เมื่อเปรียบเทียบด้านความหมายของภาษาจีนกลางและภาษาไทยแล้ว นักศึกษาอาจเกิดภาพในใจที่มองว่า “พวงอวบน้ำ” เป็นผลไม้ที่ออกผลเป็นพวง ผลย่อยมีลักษณะรูปทรงกลม หรือกลมรีเปลือกบางผิวเรียบเป็นรูปไข่ มีผลย่อยเกาะติดรวมกันอย่างหนาแน่น และคำลักษณนามจีน “朵” อ้างอิงโดย Aiemworamet (2010) ให้คำอธิบายว่า “ศัพท์บอกจำนวนของดอกไม้หรือก้อนเมฆ” และคำลักษณนามไทย “ดอก” อ้างอิงโดย Wattanaphanait (1995) ให้คำอธิบายว่า “เรียกส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่ผลิออกจากต้นหรือกิ่งมีหน้าที่ทำให้เกิดผล” เมื่อเปรียบเทียบด้านความหมายของภาษาจีนกลางและภาษาไทยแล้ว นักศึกษาอาจเกิดภาพในใจที่มองว่า “กุหลาบ 1 ดอก” มีลักษณะเป็นทรงดอก มีกลีบดอกเรียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ และมีสีหลากหลาย Mekthawornwathana (2010) มีความคิดเห็นว่า “ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น บุคคลใดก็ตามที่ใช้เพียงภาษาเดียวจะมีแนวคิดการมองโลกที่สัมพันธ์กับภาษานั้น ๆ เช่น คนไทยที่รู้เพียงภาษาไทยเพียงภาษาเดียว ก็จะคิดและมองโลกตามแบบที่พบในภาษาและวัฒนธรรมไทย การเรียนภาษาจึงไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร” ดังนั้น ปัจจัยสำคัญของการลดข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนที่เกี่ยวข้องกับพืช อาจเกิดจากการได้รับอิทธิพลการถ่ายโอนภาษาในเชิงบวกของภาษาแม่ ส่งผลทำให้ความคิดของผู้เรียนสะท้อนความสัมพันธ์กับภาษาแม่ โดยเอาแผนภาพคำลักษณนามไทย “พวง” และ “ดอก” มาเปรียบเทียบและแทนที่คำลักษณนามจีน “串” และ “朵” นอกจากนั้น อาจสะท้อนมุมมองทางด้านจิตวิทยาการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยการเอาแผนภาพคำศัพท์จีนดังกล่าวทำการเปรียบเทียบกับคำศัพท์ในภาษาไทยจนเกิดการคาดเดาความหมายเพื่อให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมในประเทศของตนเอง

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ แต่ในทางปฏิบัติการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่สอดคล้องกับการค้นคว้าหาความแตกต่างระหว่างภาษาแม่และภาษาที่สองเสมอไป ผลสรุปการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จำนวน 22 คน เกิดข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนมากที่สุดคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับมนุษย์ รองลงมาคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับสัตว์ และลำดับสุดท้ายคือข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับพืช ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กล่าวว่า ข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับสัตว์จะมีค่าร้อยละสูงกว่าข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนเกี่ยวกับมนุษย์ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดการใช้คำลักษณนามจีนอาจไม่ได้เกิดจากการถ่ายโอนในเชิงบวกที่รับอิทธิพลจากภาษาแม่เพียงด้านเดียว แต่ข้อผิดพลาดอาจเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ ผู้เรียนขาดการวิเคราะห์รูปประโยคการเลือกใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่มีผลเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง หรือผู้เรียนมีความรู้ในด้านวงคำศัพท์ของคำลักษณนามจีนที่ค่อนข้างน้อย และมีผลเกี่ยวเนื่องกับวิธีการสร้างภาษาสังกร กล่าวคือผู้เรียนจะหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์ที่ขัดกับความคิด ความเชื่อและวัฒนธรรมของภาษาแม่ที่ส่งผลกับการใช้ภาษาที่สองได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังพบว่าปัจจัยทางกาลเวลาและการพัฒนาทางสังคม ภาษาพูดมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ขณะที่ภาษาเขียนก็มีการเปลี่ยนแปลงที่นำเสนอใจอีกเช่นกัน ดังนั้น การประยุกต์ความรู้การสอนคำศัพท์จากคำลักษณนามจีนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในชั้นเรียน ผู้สอนควรมีกลยุทธ์การอธิบายแหล่งที่มาของตัวอักษรจีน

เพื่อฝึกกับความคิดของผู้เรียนในเรื่องวิวัฒนาการตัวอักษรจีนโบราณและตัวอักษรจีนในยุคปัจจุบันเสียก่อน จากนั้นเสริมเนื้อหาต้นกำเนิดตัวอักษรจีนโบราณว่ามีปรากฏการณ์การใช้คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนามที่มีจุดเริ่มต้นในช่วงราชวงศ์ประวัติศาสตร์จีนอย่างไร พร้อมทั้งอธิบายแทรกความรู้ทางด้านอรรถศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ในตัวภาษา และใช้กลวิธีการสอนโดยการอธิบายคำศัพท์ที่อาจจะเกิดจากกระบวนการความนึกคิดของชาวจีนสู่ตัวอักษรรูปภาพ ในลักษณะการบรรยายจากสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในเชิงความมีเหตุผล เพื่อสะท้อนมุมมองการศึกษาให้มีความลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะควรนำเสนอการนำประโยชน์ไปใช้

1.1 ผู้สอนรายวิชาภาษาจีนกลางสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นเนื้อหา ตัวอย่าง หรือข้อควรระวังในการแก้ไขข้อผิดพลาดคำลักษณนามจีนในระดับอุดมศึกษา

1.2 ผู้สอนสามารถนำแนวคิดกลวิธีการสอน ระบบความนึกคิด วิธีการมองโลก เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาจีนกลางในระดับอุดมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยในหัวข้อ “การวิเคราะห์คำลักษณนามจีนเข้ากับคำนาม” ผลการศึกษานอกจากสามารถแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีนในด้านสิ่งมีชีวิตแล้ว ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของคำลักษณนามจีนในประเด็นด้านสิ่งไม่มีชีวิต ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยอาศัยกรอบแนวคิดพื้นฐานของนักภาษาศาสตร์ชาวจีน เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการอธิบายคำศัพท์จีนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างเชิงมนทัศน์ของผู้ใช้ภาษา และสามารถขยายองค์ความรู้ที่สะท้อนแผนภาพการรับรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนชาวไทย

References

- Aiemworamet, T. (2010). *Chinese –Thai dictionary*. Bangkok: Ruamsarn Press.
- Apaipong, A. (2020). The error analysis noun classifiers in Mandarin related Chinese sentence structure of Thai students and teaching advice. *Panyapiwat Journal*, 12(1), 315-324.
- Bian, W.H. (2011). *New edition explanation Chinese characters*. Beijing: The Chinese Overseas Publishing House Press.
- Chanturat, K. (2018). *Applied linguistics in language Learning*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Chen, M.X. (2016). *A Contrastive study of appearance classifiers in Chinese and Thai from the perspective of cognitive – Chinese error analysis of Thai learner* (Doctoral Dissertation). Shandong University.
- Fan, X.Y. (2009). *A comparative study on classifiers of Chinese and Thai* (Doctoral Dissertation). Beijing Language and Culture University.
- Kittiwong, W. (2018). *Complete version 3rd update for preparing for the assistant teacher examination*. Nonthaburi: Think Beyond Press.
- Liu, X. (2009). *An introduction to teaching Chinese as a second language*. Beijing: Beijing Language and Culture University Press.
- Lu, Q.H. (2009). *The level of Chinese is improving step by step: Conjunction words, classifiers*. Suzhou: Suzhou University Press.

- Ma, A.M. (2015). *The creation and development of classifiers of Chinese*. Beijing: China Social Sciences Press.
- Mekthawornwathana, T. (2010). The relationship of language, cognition, and culture. *Journal of Liberal Arts, Prince of Songkla University*, 2(2), 153-159.
- Wattanaphanit. (1995). *Dictionary of student*. Bangkok: Wattanaphanit Printing Press.
- Zhang, C. (2009). Comparison of the meaning system of Chinese and Thai measure words and teaching of Chinese measure words in the background of typology. *Journal of Chinese teaching in the world*, 23(4), 508-518.
- Zang, Q. (2012). *Picture dictionary of Chinese measure words*. Beijing: International Chinese Teaching Research Center, the Commercial Press.